

NORGES HØYESTERETT

Den 6. september 2012 avsa Høyesterett dom i

HR-2012-01726-A, (sak nr. 2012/735), straffesak, anke over dom,

A (advokat Odd Rune Torstrup)

mot

Den offentlige påtalemyndighet (statsadvokat Asbjørn Eritsland)

STEMMEGIVNING :

- (1) Dommer **Stabel:** Saken gjelder straffutmåling etter domfellelse for legemsbeskadigelse etter straffeloven § 229 første straffalternativ.
- (2) A ble 28. september 2011 satt under tiltale for overtredelse av straffeloven § 229 annet straffalternativ – legemsbeskadigelse med sykdom eller arbeidsudyktighet over 2 uker – til følge. Grunnlaget var beskrevet slik:

"Lørdag 14. mai 2011 ca. kl. 23.15 på X i Y, slo han B i ansiktet med knyttet hånd slik at B fikk et mindre nesebrudd og ble sykemeldt som følge av dette fra 15. mai 2011 til 2. juni 2011."
- (3) Han ble frifunnet ved Stavanger tingretts dom 21. november 2011. Påtalemyndigheten anket til Gulating lagmannsrett, som 7. mars 2012 avsa dom med slik domsslutning:
 - "1. A, f. 11.mai 1990, dømmes for overtredelse av straffeloven § 229 annet straffalternativ til en straff av fengsel i 6 – seks – måneder.**
 - 2. Han ilegges ikke saksomkostninger til det offentlige.**

3. **Sivilrettslig dømmes han til å betale oppreisning til C med kr. 20.000 – tjuetusen – innen 2 – to – uker fra forkynnelse av denne dom.**
 4. **Sivilrettslig dømmes han til å betale erstatning for lidt tap til Z med kr. 29.875 – tjuenitusenåttehundreogsyttifem – innen 2 – to – uker fra forkynnelse av denne dom.**
 5. **Han frifinnes for krav om betaling av saksomkostninger til Z."**
- (4) Dommen var avsagt under dissens, idet tre av meddommerne mente at 120 dager av fengselsstraffen skulle gjøres betinget.
 - (5) A anket til Høyesterett over straffutmålingen.
 - (6) Under forhandlingene for Høyesterett har han utenom anken – og med tilslutning fra aktor – gjort gjeldende at lagmannsrettens domsgrunner ikke er tilstrekkelige til domfellelse etter § 229 annet straffalternativ, og at forholdet må nedsubsumeres til første straffalternativ.
 - (7) *Jeg er kommet til at forholdet må nedsubsumeres, og at straffen av denne grunn må settes noe ned.*
 - (8) Bakgrunnen for saken var at A om kvelden 14. mai 2011 tok drosje fra sitt hjem i Æ til Y sentrum sammen med noen venner, i forbindelse med feiring av sin 21-årsdag. Under turen oppsto en høylytt diskusjon mellom ham og drosjesjåføren om prisen, som A mente var blitt for høy. Etter at en av vennene hadde betalt for turen, og passasjerene hadde forlatt bilen, fremgikk det av et videoopptak – uten lyd – som ble vist for lagmannsretten at sjåføren smilte eller gjorde en grimase, og klappet eller gjorde tegn med hendene. Videosnutten viste at A deretter gikk bort til bilen, bøyde seg inn gjennom døren på passasjersiden fremme og snakket med sjåføren, før han uten forvarsel slo til ham med et hardt knyttneveslag midt i ansiktet. Hans forklaring for lagmannsretten var at sjåføren "viste fingeren", og at han mente seg truet.
 - (9) Lagmannsretten la til grunn at i den grad det hadde vært munnhuggeri og eventuelt truende utsagn mellom A og sjåføren under drosjeturen, var dette et avsluttet kapittel etter at turen var betalt og passasjerene hadde gått ut. Lagmannsretten fant ikke holdepunkter for at sjåføren hadde opptrådt truende, eller at A hadde oppfattet situasjonen som så truende at han slo for å avverge et angrep.
 - (10) Lagmannsretten fant at slaget som rammet fornærmede midt i ansiktet var et hardt knyttneveslag. Skaden – et mindre nesebenbrudd – førte til sykemelding i 18 dager. Lagmannsrettens begrunnelse for domfellelse etter straffeloven § 229 annet straffalternativ lød slik:

"Lagmannsretten finner at nesebensbruddet sammenholdt med sykemeldingsperioden på 18 dager, innebærer at det foreligger en legemsskade som har medført sykdom i mer enn to uker, jf. straffeloven § 229 annet straffalternativ. Lagmannsretten finner at tiltalte også i subjektivt henseende er skyldig i legemsbeskadigelse idet det finnes bevist at tiltalte, vurdert som edru, anså skade som mest sannsynlig følge av slaget. Lagmannsretten finner ikke at det foreligger omstendigheter som kan fritta tiltalte for straffeskyld."

- (11) Lagmannsretten har ingen drøftelse av om A kunne ha innsett muligheten av sykmeldingsperioden ville bli så lang at forholdet faller inn under § 229 annet straffalternativ, jf. straffeloven § 43. Jeg er enig med aktor og forsvarer i at domsgrunnene ikke er tilstrekkelige for domfellelse på dette punkt, jf. Rt. 2012 side 259 avsnitt 15 og 16. Forholdet nedsubsumeres til § 229 første straffalternativ, slik også aktor og forsvarer er enige om.
- (12) Slik lagmannsretten har beskrevet skadeforløpet er det ingen tvil om at domfellelse etter straffeloven § 229 første straffalternativ – skade på legeme eller helbred – kan opprettholdes.
- (13) Strafferammen for overtredelse av straffeloven § 229 første straffalternativ er etter endringsloven 25. juni 2010 hevet til fire år. Bakgrunnen for endringen var et ønske om å skjerpe normalstraffenivået innenfor strafferammen, jf. Prop. 97 L (2009–2010) punkt 6.4.2. Det uttales her at for legemsbeskadigelser som ligger i det nedre sjikt, bør straffen i utgangspunktet være fengsel i 60 dager, men legemsbeskadigelser som ligger i grenseområdet mot annet straffalternativ, i utgangspunktet bør straffes med fengsel i seks måneder.
- (14) Jeg er ikke enig med forsvareren i at den legemsbeskadigelsen A har gjort seg skyldig i ligger i nedre sjikt. Det dreier seg om et kraftig knyttneveslag rett mot ansiktet, med en varig – om enn liten – neseskade som følge. Av legejournalen fremgår det at sjåføren som følge av slaget fikk kraftig hodepine, og smerte og pustevansker som hindret søvn om natten.
- (15) Det dreide seg om en legemsbeskadigelse utført i det offentlige rom, og er dermed innenfor det som i Prop. 97 L (2009–2010) punkt 6.1 er karakterisert som kjerneområdet for den voldsutøvelsen det ønskes skjerpet straff for. Jeg legger også vekt på at fornærmede som drosjesjåfør tilhørte en yrkesgruppe som er særlig utsatt for voldshandlinger av denne typen.
- (16) Jeg er etter dette kommet til at straffen må settes til fengsel i fem måneder.
- (17) Jeg stemmer for denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at domsslutningens punkt 1 skal lyde:

A, født 11. mai 1990, dømmes for overtredelse av straffeloven § 229 første ledd første straffalternativ til en straff av fengsel i 5 – fem – måneder.

(18)	Dommer Noer:	Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
(19)	Dommer Webster:	Likeså.
(20)	Dommer Tjomsland:	Likeså.
(21)	Justitiarius Schei:	Likeså.

(22) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

I lagmannsrettens dom gjøres den endring at domsslutningens punkt 1 skal lyde:

A, født 11. mai 1990, dømmes for overtredelse av straffeloven § 229 første ledd første straffalternativ til en straff av fengsel i 5 – fem – måneder.

Riktig utskrift bekreftes: